

der samtidig har en rolle som »værnskov«, fx for jernbaner og veje, kan hensynet til sikkerheden tilsige en særlig drift.

Til § 28

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 16, stk. 6.

Forbuddet i den gældende bestemmelse retter sig mod de biotoper, som er beskrevet i naturbeskyttelseslovens § 3, men som ikke er omfattet af bestemmelsen, fordi de er mindre end den størrelsesgrænse, der er fastsat deri.

I forslaget er »overdrev« dog ændret til »biologiske overdrev«, så der bliver overensstemmelse med forslaget om ændring af naturbeskyttelsesloven, som fremsættes samtidig med dette forslag.

I forslaget er beskyttelsen af vandløbene desuden beskrevet særskilt i stk. 2. Forbuddet gælder således for vandløb, der ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, fordi de ikke er udpeget som beskyttede af miljøministeren efter indstilling fra amtsrådet. Samme ordlyd er brugt i naturbeskyttelsesloven til at beskrive de vandløb, som omfattes af § 3.

Tidligere var også vandløb defineret ud fra deres størrelse i naturbeskyttelsesloven. § 3 gjaldt således for offentlige vandløb, private vandløb med en bundbredde på mindst 1,5 m samt visse nærmere angivne private vandløb med en bundbredde på under 1,5 m. Imidlertid er der nu sket en konkret og præcis udpegnings af de vandløb, som omfattes af denne beskrivelse, og udpegningsen er godkendt af miljøministeren. Det er herefter de vandløb, der er omfattet af den godkendte udpegnings, der omfattes af naturbeskyttelseslovens § 3. Bestemmelsen blev ved ændringen af naturbeskyttelsesloven i 1992 udformet i overensstemmelse hermed. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til lovforslaget fra 1992, at der ikke med den ændrede ordlyd er foreslået nogen ændring af retstilstanden.

I forslaget til skovloven indebærer den nye ordlyd således heller ikke en ændring af retstilstanden. Forbuddet gælder stadig for de vandløb, som ikke omfattes af naturbeskyttelseslovens § 3, og det er de samme vandløb, som hidtil ikke har været omfattet af naturbeskyttelsesloven, og som derfor har været omfattet af skovlovens forbud mod afvanding mv.

For alle de nævnte småbiotoper gælder som hidtil, at der ikke er noget krav om, at de skal plejes. Men hvis ejeren ønsker det, kan arealerne plejes, så biotopen bevares, uden at der skal indhentes dispensation. For vandløb er det - som i den tilsvarende bestemmelse i naturbeskyttelsesloven - direkte nævnt i bestem-

melsen, at sædvanlig vedligeholdelse ikke er omfattet af forbuddet mod afvanding mv. Almindelig vedligeholdelse kan således ske, uden at det kræver dispensation.

Til kapitel 5

Tilskud og produktionsafgifter

Ved ændringen af skovloven i 1996 blev alle daværende tilskudsordninger til skov samlet under skovloven og tilpasset skovlovens formål. Efter den gældende lovs § 19 er der således mulighed for at yde tilskud til 1) fremme af god og flersidig skovdrift, 2) permanent udlæg af urørt skov, 3) tilplantning af landbrugsarealer med skov, 4) udvikling af produkter fra skovbruget og træindustrien, 5) konsulentvirksomhed i skovbruget samt 6) oplysnings-, vejlednings- og undersøgelsesvirksomhed. I bemærkningerne til bestemmelsen er der detaljerede beskrivelser af, hvordan de enkelte tilskudsordninger skal udmøntes, herunder om målsætning for den enkelte tilskudsordning og forventede tilskudssatser for nogle af ordningerne. I praksis er de også blevet udmøntet efter hensigten.

I forslaget er de overordnede tilskudsområder i store træk de samme som i den gældende lov. Begrebet »god og flersidig skovdrift« er dog i overensstemmelse med formålsbestemmelsen i § 1 ændret til »bæredygtig skovdrift«. Endvidere er permanent udlæg af urørt skov ikke længere et selvstændigt tilskudsområde, men én af flere muligheder for tilskud til bæredygtig drift.

Selv om der ikke er sket væsentlige ændringer af lovens bestemmelser om tilskud, er det ikke hensigten at fastholde den udmøntning af ordningerne, som er beskrevet i bemærkningerne til den gældende lov. Der skal således fremover kunne prioriteres friere mellem ordningerne indbyrdes. Det forventes fx, at en stor del af tilskudsmidlerne i de kommende år vil blive brugt til at indgå aftaler eller eventuelt til at udbetale erstatninger efter kapitel 4 om beskyttelse af skov i internationale naturbeskyttelsesområder. I denne periode vil andre former for tilskud blive prioriteret lavere.

Forslagets bestemmelse om tilskud skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i kapitel 4 om beskyttelse af skovnaturtyper og levesteder for arter og i § 39 om de vilkår, der kan stilles i tilsagn om tilskud. I § 29, stk. 1, nr. 1, findes således hjemmelen for miljøministeren til at give tilskud til aftaler efter kapitel 4, både i og udenfor internationale naturbeskyttelsesområder. Efter § 39, stk. 1, nr. 3, kan tilskud gøres betinget af, at der indgås en aftale. Og efter § 40, stk. 3, kan varige aftaler tinglyses på ejendommen. Aftaler, der